

[Justitsministeren.]

fælde, hvor den berusede motorfører efter at have forårsaget en sådan ulykke søger at unddrage sig ansvaret; her vil den omstændighed, at han er flygtet derfra, blive betragtet som en skærpende omstændighed, der tages i betragtning ved fastsættelse af straffen indenfor den strafferamme, jeg har nævnt, i henhold til straffelovens §§ 241 og 249.

Jeg tror, det ærede medlem har ret i, at vi ofte kommer til at stå overfor domme, som man ved en umiddelbar betragtning finder uforholdsmæssigt milde, og det ærede medlem har også ret i, at dette i reglen skyldes de bevismæssige årsager. Jeg tror dog, det ærede medlem vil være enig med mig i, at vi ikke kan indføre særlige bevisbyrdebestemmelser, der begrænser domstolens frie skøn. Jeg er nødt til at sige til det ærede medlem, at jeg personlig tvivler om, hvorvidt en ændring af de bestående strafferammer virkelig kan medføre, at vi når videre i bekæmpelsen af de hensynsløse trafikanter.

Det ærede medlem kritiserer retslægerådets erklæringer; jeg kender imidlertid ikke det tilfælde, det ærede medlem tænker på, og jeg mener ikke at have forudsætning for at kritisere en sådan sagkyndig erklæring. Det ærede medlems forslag om at drage underskriverne af erklæringen med ind under et ansvar anser jeg for helt urealisabelt.

Tholstrup: Jeg takker for besvarelsen; jeg er godt klar over, at disse uagtsomhedsforbrydelser ikke kan straffes så hårdt som overlagte forbrydelser, men jeg er heller ikke i mit spørgsmål gået ind for, at frihedsstraf og bødestraf skulle være højere. Det, jeg har henstillet til justitsministeriet, er, at man skal gå strengere frem med hensyn til fratagelse af kørekortet, idet en mand, der sætter sig op i en vogn i beruset tilstand, overhovedet ikke bør have ret til at besidde kørekort. De, der ikke kan holde spiritus for sig og bilkørsel for sig, må vælge det ene og give afkald på det andet.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg er ikke uenig med det ærede medlem i den sidste betragtning; forholdet er også det, at en beruset motorfører, medmindre der foreligger ganske særlig formildende omstændigheder, mister kørekortet i mindst et halvt år, og jeg er enig med det ærede medlem i, at fratagelse af kørekortet ofte føles som en hårdere straf end en kortvarig frihedsberøvelse. Løvrigt har det ærede medlem ikke ret i, at en beruset motorfører første gang altid slipper med at miste kørekortet et halvt år, normalt er det i hvert fald et år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arnth Jensen* til undervisningsministeren.

Agter ministeren — på baggrund af, at Kodas virksomhed udøves i henhold til en af undervisningsministeren meddelt eneretsbevilling — at foretage sig noget i anledning af den uro, der er opstået i befolkningen som følge af Kodas indrivelse af afgifter under påberåbelse af forfatterretsloven?

Arnth Jensen: Når jeg i dag påny her fra tingets talerstol stiller et spørgsmål til den højtærede undervisningsminister angående Kodas virksomhed og fremgangsmåde, er grunden den, at der stadig i vide kredse ud over landet ikke blot er en voksende uro og uvilje mod Kodas fortsatte skalpejagt, men også en udbredt forbavselse over, at lovgivningsmagten har kunnet gå med til en så dominerende monopolstilling, som tilfældet her er. Uviljen bunder ikke i, således som nogle har villet give det udseende af, at man har noget imod, at komponisters og andre kunstneres værker nyder en beskyttelse, og at de pågældende skal have en godtgørelse for deres arbejde, men uviljen bunder dels i, at uvedkommende faktorer er skudt ind, dels i, at den foreningsret og foreningsfrihed, som grundloven hjemler, føles krænket gennem den undertiden tragikomiske og